

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

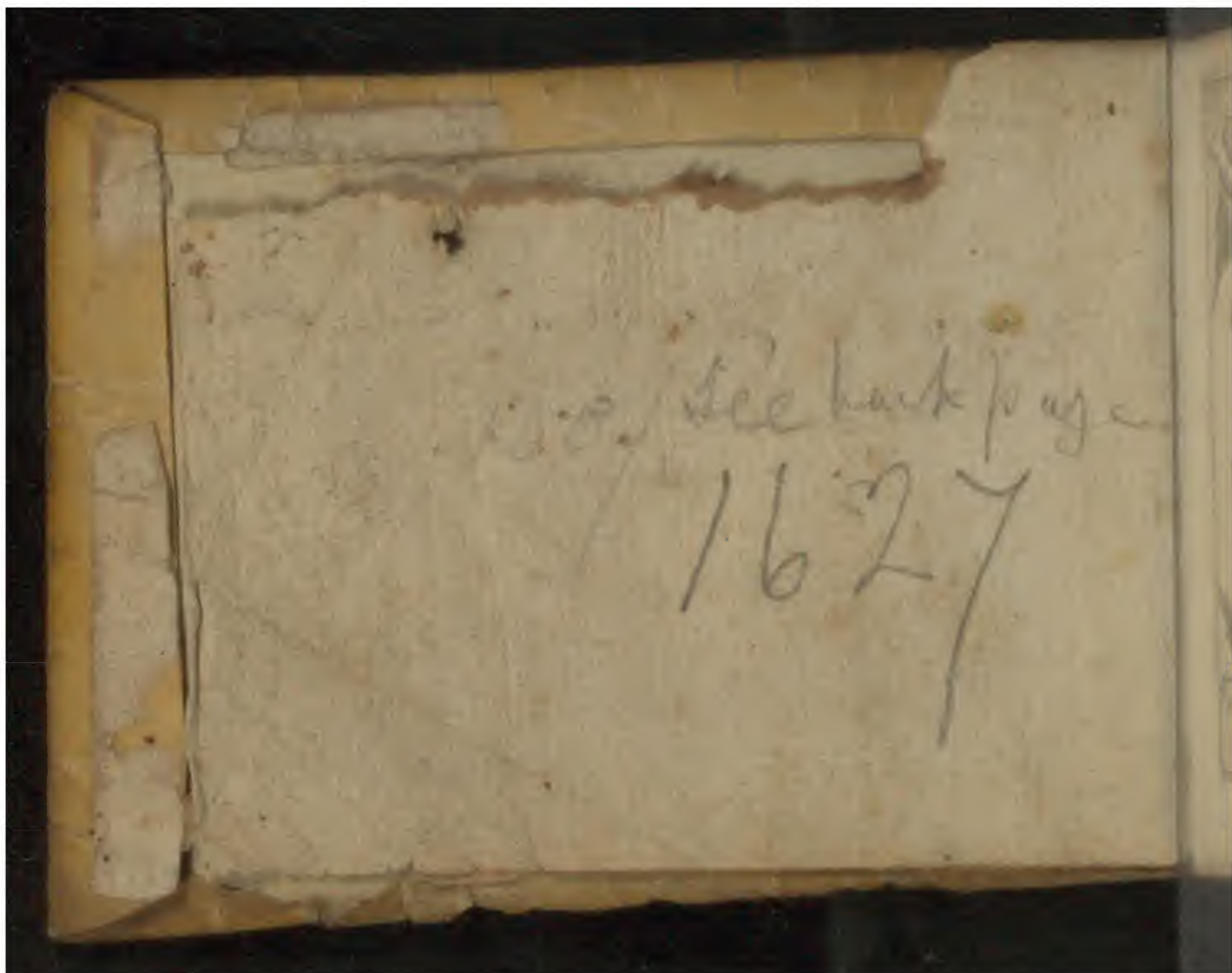
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

ILLVSTRISSIMO³

& Excellentissimo Heroi

DOMINICO MOLINO,

SENATORI SAPIENTISSIMO,

Mæcenati meo Opt. Max. S.

Eneri Libentiniæ has Pupas,
Iuuentę imagines, suspensu-
rum, te prius àdfari tui no-
minis religio iussit, Mæcenas Opt.
Max. immo ausus sum cum pictis Cu-

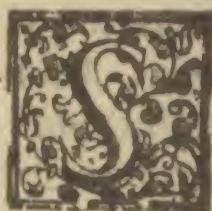
A 2 pidi-

⁴
pidinibus æternum Amorem mortali
penicillo non tentandum, tibi trans-
mittere: donarij tenuitatem excusat
poetica supellex, nam nescio quis fa-
ti Genius vatibus reliquit tantum
famelicam Epicteti diuinitatem, qui
ἔρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις, non minus
meruit, quam voluit dici. Vsq̃ue adeò
effusa Molinææ indolis Liberalitas
Musas toto orbe operatas habet, vt
vberiores omnium ingeniorum pro-

uentus

MI LECTOR,

*cripsi tibi. Sed nescio, an tibi.
Et quod altius stupeas, nescio
si meum est, quod vides. Ante
triennū CC. VV. Danielis Hen-
sij, & Othonis Vanij EMBLE-
MATA AMATORIA, Italiā viderunt,
tot linguis, quot callebat Ennius, subornata.
Figuræ omnium in se oculos rapuere, carmina*

A 4 meos

meos forte solos. Quid meos? non videram,
non fama acceperam. Cum in paucis amicus
à me impetrauit, vt mea Epigrammata, quibus
ipse vellet, Schematis subscriberem. Temere
promisi, fortasse magis temere emisi. vtrum-
que amicitiae dedi. Dum excuduntur, ego
scribo, & praeleo, ne otietur, subuenio. Mihi
ignarus es, si eruditionem hic expectas: vbi-
que nudum videbis Amorem. Fateor me
aliquas meas miscuisse imagines: porro fa-
teor, nihil hic sine meo Genio (bono, an malo,
nescio) tibi apparere. 1, L I C E T. Habes ab
atrato quæ vides. Habes ab eo, qui tot censores.

8514-

9
oculos, & quodidanos habet, quot Sol
Vtrinq; recurrens
in Caeleſti orbita vel uidet, uel miratur ſide-
ra. Vnum, mi Lector, à te contendo, Simpli-
citatī meae ignoſcas, quod nomen Molinēum,
& tantae grauitatis maiestatem meis teretiſ-
matis praefixerim. Vale.

*De insignibus Illustrissimæ, & Excellentiss.
Familia Molinæ.*

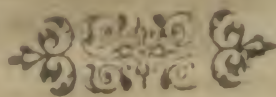
Ad Mæcenatem meum Opt. Max.

EN, rota fidereis Hyperionis æqua quadrigis,
Vsq̃ue Molinæam tollit in astra domum.
His radijs Aurora vehi pulcherrima flagrat,
Purpureum quoties spirat ab ore diem:
Hæc rota Palladios ineruit vectare triumphos,
Alta coronatis cum Dea fertur equis.
Facundus si non Hermes volitaret, Amorque,
His radijs Hermes, his veheretur Amor.
At sibi par tantum, nullos passura iugales,
Hæc sine compatibus stat rota sola rotis.
Scilicet vna decent æternos signa Molinos,
Rara quibus paritas, exuperasse pares.

Pœnitentia luxuriam vlciscitur.

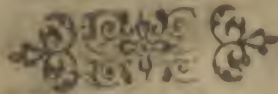
Anguicoma illuuias, macie feralis anili
 En prolem exanimat. Cypria Diua, tuam.
 Non hæc Inuidia est: solos premit illa beatos:
 Hei mihi, quam non est inuidiosus Amor!
 Hæc neque Pauperies, squalentibus horrida pannis;
 Verius ingenuo paupere nullus amat.
 Quis nescit? puer iste vagi leuis incola Cœli,
 Inuidiam supra Pauperiemque volat.
 Ergo tristis anus volucrem quæ exarmat Amorem,
 Sit quoduis alijs; est Metanœa mihi.

Felix quicumque vrit, & ardet Amor.

Felices tædæ, gemino quæ ardetis Amore,
Extinguent vestras tempora nulla faces :
Altera si cedat, reduces dabit altera flammæ,
Se fouet, & se se inuicem vrit Amor :
Hic vnum gemino nutritur pectus ab igne,
Aut vna è gemino pectore flammæ venit.
Dextera si vires imitari posset amantum,
Hic vna effigies, tædæ vel vna foret.

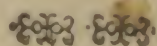

Sæpe

Retrogradus procedit Amor.

Sic sollers proprios Amor omnia mutat in usus,
 Cui præbent alæ vela, pharetra ratem,
 Et mare si desit, lachrymæ solvantur in vndas,
 Me iuvat in lachrymis usque natare meis;
 Est Cynosura meæ facies mihi blanda puellæ,
 Aeoliz audaces iam licet esse minæ;
 Ferte vel in scopulis, & saxa minantia Cœlo,
 Pectora sint Dominae saxa sed illa meæ:
 Ecce peto auersus, quam me iuvat antè videre,
 Dumque peto fugio, dum fugioque peto,
 Lumine nam toto si te, mea Vita, viderem,
 Naufragus æquoreas viderer inter aquas.

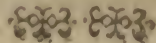

B s

*Diluitur suo
Creta Virginitas mero.*

E Regne crudelis Theseu, Minoida linquis?
 Qua bibit æquoreas barbara Naxos aquas?
 Linquis, & infido committis carbasa vento,
 Infida infidam portet ut aura fidem.
 Falleris infelix miseram dum fallis amantem,
 Cui mare, cui terras eripis, astra dabis.
 Quæ fallax deludit Amor, solatur Tacchus,
 Excusâtque suos utraque causa Deos.
 Talia Minois iapta, & rapienda locuta,
 Fertur in amplexu, blande Lyæ, tuo.
 Quem nequeo adfuso pro virginitate pudorem
 Ablucere ipsa mari, dilue Bacche mero.

B 4

Navis Amantibus est portus.

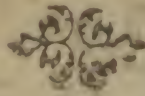
R Oscida dum dubia caligant sidera nocte,
Hyberno Boreas, dum tonat ore minas.
En regit in tumido luctantem Marmore Nauem,
Et puer, & gemino lumine captus Amor.
At tu quisquis amas nunquam felicius erres,
Euentus votum praeuenit ipse tuum.
Cetera dant tantum post Nauem. Numina, portum,
At portum in media N A V E dat alma Venus.

Amor dum sanciat, sarcit.

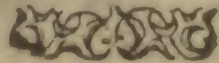
Sic Amor omnipotens animos in vincula nodat,
Mollaque arcano foedere corda ligat:
O dulces nodi, gratissima rerum prædam
Sponte mea in vestros me iuvat ire dolos.
Non vos pellæ sequent audacia dextræ
Vulnera, non retricæ numina trina Deæ.
Quis non sustineat duros in Amore Labores?
Nam bene dum iungit, pectora pungit Amor.

*Venus Apellis .
Meliora latent .*

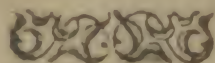
Adspice Apellæ nascentia colla Diones ,
Fluxit ut è patrio spumea Nympha salo ;
Altera stringebat vestem, manus altera crinem ,
Mersa fuit liquidis cetera Diua vadis,
Membraq; cœruleæ surgebant candida Nymphæ
Epelagi niueis pene furentis aquis :
Gaudebat tremulos velox tremor ire per artus .
Vr dubites Veneris, an foret ille maris :
Quaq; latent Diuæ sollers neglexit Apelles .
Non ea pingentis , cura patrantis erat .

In Iudicium Paridis.

Quid? Pari non felix rudis arbiter, improbe iudex,
Et merito patriæ flamma luesq; tua,
Miles iners. Veneris notissima iura refigis?
Demitur arbitrio gratia tota tuo.
Quàm gaudet vicisse Venus, tam luget ineptum,
Et dolet ingenium iudicis illa sui.
Singula des alijs, stultissime, poena Deabus,
Nam duo iure suo gaudet habere Venus.

*De Ioue, & Iunone post raptam
Europam.*

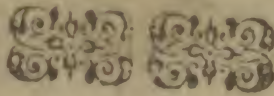
E Vropæ, postquam Tyria de virgine nomen
Conscijs indiderat Iuppiter, astra petis
Vxori & dubius, videas Saturnia, dixit,
Ne sint absenti cornua nata mihi:
Cui Iuno, ridens, nec tu miraberis, inquit,
Si tibi excuerunt cornua, taurus eras.

*De Alexandro Macedone, & Scipione
Africano.*

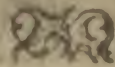
P Rognati, serpente Deo Pelleus, & ille
Qui Libyæ Latæ subdidit arma iugo;
Quis tamen in colubro magnum latuisse Tonantem,
Quis credat Diui seminis esse viros?
Ille sed Auroram miserando sanguine sparsit,
Hic maris Occiduas sanguine sparsit aquas.
Carnifices, nostri ferales seminis hostes,
Quis serpentiiferi seminis esse neget?

*In Eniratos luxuriosos sub honesta effigie
Hermaphroditi.*

ET Veneris proles, proles Cyllenia dicor,
Et gemini sexus compos, & impos amans.
Sunt oculi non fausta meæ mihi limina flammæ.
Conceptæque pater ianua nulla faci.
Cur mihi das oculos, Veneris qui surripis vsum?
Ut sine fine mei sim mihi causa mali?
Vror, & intus alio monstrorum mille subutras,
Crescit & ex ipsa debilitate furor.
Fallitur, heu, oculos quicumque in amore canebat
Esse duces: oculi sunt in amore cruces.

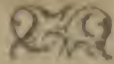

C 2

Pro pulchris militat Aether.

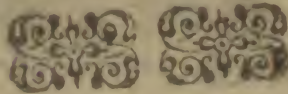
VTe monstra petant, vi te spumantia Cete,
 Formam vincit forma, vir agrotuam.
 Vnde orta Venus, crudelibus imperat undis,
 Et sua magnanimus regna iuctur Amor:
 Ales eques luminis te protegit ortus ab astris,
 Qui sola, qui seuas iam tibi subdet aquas.
 Quid vehit hunc? Virtus. Sed & hæc cur surgit in alas
 Hanc fert quæ nostram gloria spernit humum.
 Quicunque innocuæ defendit munera formæ,
 Spiritus è cælo deuolat ille suo.

— *nuptæ falluntur avaræ*
Non prece, sed precio -

Flammeus en Ales flammis examinat aurum.
Sic geminæ subsunt viscera nostra faci
Altera flamma meos sensus, rapit altera censum
Me gemino exhaurit fornice dira Venus.
Es te procul nuptæ (si sit monuisse) puellæ.
Nam cæcus nummos non bene cudit Amor.
Armetur nostros in mores Iulia. dicam.
Non ego peccaui, nummus Adulter erat.

C 4

Vt bulla, difflantur Amantes.

Quo feror, ah demens, ut inanis in aere bulla,
 Quam puer in tumidum spirat ab ore globum?
 Non aliter dominæ nutusq; oculosq; tremisco.
 Quam timet Aeolias bulla caduca minas:
 Cuncta cum similis sit nostro bulla furori,
 Fortunam ratio deprimat una meam:
 Nam bullas venti, mea me suspiria rumpunt,
 Et feror a gemitu naufraga præda meo.

G. EOR. CAMER.

Fugiendo fouemus Amorem.

Non fuga, non sylua, non te domus humida ponti
Te neque flammantis proteget aula Iouis;
Sive Arabum deserta petas, Nomadumve recessus,
Inuenies flammæ semina mille tuæ;
Sive Hebrum, Tanaimque bibas, hyemesq; rigentes.
Flagrat & in medio frigore seua Venus.
Currentes præuenit Amor, fallitq; fugaces
Si fugis ille premit, si premis ille fugit;
Sed quid? pone sequens transfigit pectora coram:
Heu, oculos telis tradidit ille suos.

Declamant veram Robora dura fidem.

QUæ sit vera fides, vel quænea perdocet arbor.
Ipsa probant veris robora dura deos.
Lumina hæc olim nam quercu parit alumnos
Ipse suos: nostras nunc alit illa fides.

*Formosa Lycoridis ora
—— me fugiunt, & fugant.*

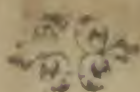
O Sim cæcus Amor ! vel protinus ala, rogalet
Improba des flammæ, vel mihi Nympha fugam.
Ala fugam, mihi capta negant & lumina mortem,
Ambiguus nescit munus amantis amor :
Quo tua me facies vocat, & formosa venustas ?
Nutus &, o animi vox oculata tui.
Ire timor prohibet : sed vera timoris imago
Que vetat ire lepus, me iubet ire Lepos.

Vrimus, & Vrimur.

Dicte Erycina, quibus flammis Amor vrit Amorem?
 Cur mihi in sexum perfurit usque suum?
 At tu Cæce puer, sexus discrimina nescis,
 Et quod amas sequeris, non quod amare licet.
 Alas uterque deus, nudati corus uterque;
 O yes ille fugit, tardius ille premit:
 Quid ea se? heu, nullum remoratur vulnus amatum,
 Quisquis amat lenium pectore vulnus habet.

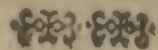

D

Copia ceu mensa vitetur Amoris imago.

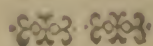
Nectare, & Ambrosia teneri pascantur amores,
 Corde tamen discant abstinuisse meo:
 Hunc fontem fletus, præbetq; hæc fercula pectus.
 Iste iecor, lachrymas haurit & ille meas;
 Sum cibus, & gemino sum pocula factus Amori.
 Dilaniant gemini viscera nostra Dei.
 Dum se pascit amor, miseros depascit amantes.
 Et cum diuinis pectora nostra cremat.
 At quam fonte vides, fallax sit amoris imago,
 Sitq; procul cupida mensa parata gulæ;
 Crede mihi (tandem docet experientia læsos)
 Fallere vis binos? effuge bina, Decs?

Anteriora iuuant, posteriora nocent.

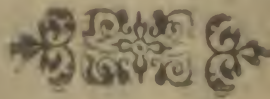
Fallere vel fallax occasio nescit amantem,
 Cautus enim tempus tempore fallit Amor :
 Insequitur quamuis canum prudentia tempus
 Ante venit prudens tempora cana Venus.
 Tempore blanda roses formæ, mea Lydia, carpas,
 Et discas formæ non superesse tuæ :
 Et, formosæ pueri, Veneri sua munera reddas,
 Dum licet, & pleno ludit in ore decor.
 Qui sapit anticipat fugientis dona iuuentæ,
 Cumq; pills annos computat ille suos :
 Vq; Amor anterior defudit tempus, ab ipso
 Tempore posticus ludificatur Amor.

Industria vincit Amorem.

EN rerum domitor, Gazæq; , animiq; tyrannus
Luget ab exigua cuspide læsus apis.
Assidua quis nescit apes dulcedine curæ
Ardentes, solo scire labore frui?
Sic tu Diue LABOS industrius vris Amorem,
Et per te humanum bestia munus obit.

Cor censis amantum.

Accipe Nympha mea tabulas, & funera vita,
Pectoris exuias accipe Nympha mei.
Accipe Nympha, tua perijt quod vulnere forma:
Reliquias, fastus obsequiasque tui.
Rusticus interea nullo contactus ab igne,
Verordem, & merito me sine corde vocet,
Ast hic stans Amor, qui voto illudit amantum,
Ah nimium crudi iudicis instar ait:
Corde carent ambo, qui cor dat, quiq; recusat,
Hic quia non dederat, hic quia sponte dedit.

— *Amor vrit adulter*
Reliquias Domini, Reliquiasque domus.

Non satis est arsisse meas, Venus, igne medullas?
Non satis est animos disperisſe meos?
Non satis est & opes, opibus coniuncta dedisſe
Pectora? cur tabulas poſthumus vrit amor?
Stultorum Veneri cedit ſuprema ſupellex,
Et poſt fata, rogi fit togus orba domus.

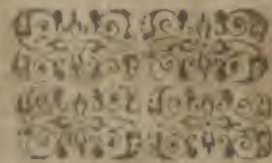

LENDRE MAT

*Fastus inconsultus Macedonis, qui Iouis
Hammonis filius dici voluit.*

De Caelo repetit serpem, qui vicerat Orbem,
Et cupit Imperio non minus esse genus.
Maxime Dux Macedum, cornutus Iuppiter Hammon
Si Pater est, matrem quis neget esse Lupam?

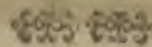

I.

*Iudicium de tribus osculis contra Pauli
Silentiarij Græcum, quod incipit
Μακρὰ φιλεῖ Γαλάτεια.*

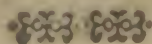
TRes mihi trina meæ configunt basia Nymphæ,
Inque vices animam dant, adimuntque meam :
Dum figunt Charites, Parcæ dum basia parcunt,
Basia sed vario dant, adimuntque modo.
Mollia dat Nais, sed dat pungentia Phyllis :
Hæret in amplexu lentior oris Hyle.
Quæ magis exoptas ? inquis. pungentia barbæ
Oscula, sunt oculis mollia grata meis :
At tria delicio si confundamus in uno,
Totus amo leniæ basia sola deæ.

Et forma, & floris gloria fluxa iacet.

Accipe, Vita, rosas, & primi pignora Veris,
 Quæ tibi furtivo pollice carpit Amor;
 Accipe, Vita; rosæ Veneris de sanguine natæ,
 Plurima Acidaliæ dona parentis habent.
 Ut rosa per medias effloret roscida spinas,
 Sic Veneris nunquam gaudia felle carent.
 Ut minimo turbante Notō, dextrave rapace
 Illa iacet, teneras arida facta comas:
 Sicque Acidaliæ vanescunt gaudia curæ,
 Et rapiunt minima gaudia tanta moræ.
 Accipe, Vita, rosas; formæque à flore caduco
 Delicijs uti discè puella tuæ.

GEOR. CAMER.

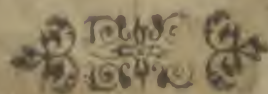
Quàm fugitiuus Amor ?

Æolus in ventos, placidas Neptunus in vndas
 Surgit, & alatus carbasia flectit Amor:
 Ergo Neq̃ra veni, nec tam velocia differ
 Gaudia, quæ pellit ventus, & vnda vehit;
 Basia mille oculis, & basia mille medullis,
 Et figas animo basia mille meo,
 Chara Neq̃ra veni, cupidos mora perdit amantes,
 En rapiunt celeres gaudia nostra Dei:
 Alis vrget Amor, mare fluctibus, Acolus auris,
 Iurata in nostros numina trina iocos.
 O breue delictum: miseros in funus amantes
 Mors trahit, ala vehit, ventus & vnda vocant.

Sapiens contemnit utrumque.

EN puer imbellis fugituo lubricat Orbe,
Fortuna: cæco foedere iunctus Amor.
Pacatos merito paucos, spernasque minaces;
Non potis est vinci lumina quisquis habet.

GEOR. CAMER.

73

Verus calcat Amor precium.

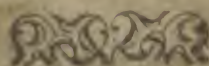
A Les Amor dum se meliores librat in alas,
 Magnanimo vilem sub pede calcat humum.
 Non opus est auro, longinqua germine terra,
 Nil iuuat Eo gemma petita solo.
 O pereat, quisquis precio mercatur Amores:
 Venalem demens nam docet esse fidem.
 - Itē procul viles, vulgi miracula, gazæ,
 Nudus enim nudo, pectore gaudet Amor;
 Est diuescum Diua Venus, quæ ponit Amores
 Diuibus, hæc coniunx pallida Diris cat.

Vigilantes dormiunt Amantes.

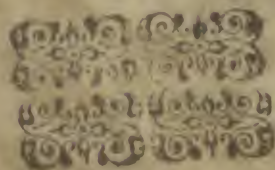
Vocali vigilem vel arundine conficit Argum,
Qui pueritati non timet arma Iouis:
Arge, tamen vigilas, requiescunt lumina centum,
Ast alibi forsan lumina mille patent.
Fallitur heu quisquis sopiti credat amantes,
Fallitur, & quisquis nos vigilare putet.
Nullus amat cui non panduntur lumina centum,
Qui nescit totidem claudere, nullus amat.

Cupido in niue.

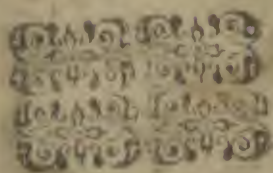
Saeue Puer, perdis dominas in grandine flammam
Prodigus & medium frigus amare doces?
Credibile est tandem, quod nix quoque discat amare.
Tam subito lachrymas fudit & illa suas.

Occidor vulnere fama.

Non melius huius Phrygiæ prædonis in ense.
Sed cogit famæ gloria læta mea.

*Sen Dea, seu Deus est, est mihi ficta
Venus.*

D Eme puer faciem facie, vel deme pharetram,
Nam produit vulum posteriora tuum:
Hæc est illa nides facies quæ ludit amantes:
Dita Venus, formæ forma nefanda tuæ.
Pictus Amor pictum mihi sic depingit Amorem,
Ut dubitem verus nunc ubi vivat Amor.
Anteriora cupis? mendacem amplectere vultum.
Posteriora? vetant tela tremenda Dei.
Terga ferunt pharetram, facies fert improba larvam.
Ponè, negat prolem, deficit antè fides.

*Frigenti focus, calenti rogas
Amor.*

Ecce micant tremula gemino de caudice flammæ,
Et se se in duro stipite nutrit Amor:
Quilibet amat, sapias, hoc est moderamen Amoris,
Non riguisse nimis, non caluisse nimis.
Si friges in Amore, Venus te mutat, & ipso
Atactu inuitum dant tibi membra focum:
Si ferues in amore nimis, tibi busta parantur,
Mutuaque atactu dant tibi membra **R O G V M.**

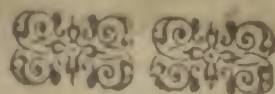

F 3

Directo verus tramite gaudet Amor.

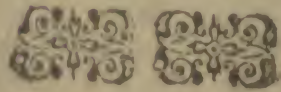
A H, pereat quicumque dolos explorat amandi,
Et pereat lucri quisquis amore calet;
Non Venus ambages, non quaerunt pectora lucrum,
Numine Acidalig quæ caluere Dea;
Iustus Amor iusto metitur pectora tractu,
Gaudet & arcanos cordis habere sinus:
Nude puer, quisquis variat, vel fallit amando,
Rusticus & si quis dissimulanter amat;
Infelix præter plumbi rude pondus inertis,
Nil perpendiculari possidet ille tui.

Vror? an excrucior?

SI mihi vel laqueo, vel ferro, Lidia, vitam
Eripis, eripies quod fuit ante tuum.
Stulta quid insanis? seros cur subijcis ignes?
Non satis est oculis me perijsse tuis?
Ne quidquam conare, tuo qui vivit ab ore.
Te viva, noster non morietur amor.

Loquuntur pectora amantum.

M Oessa maritali sic Thysbe innititur ensi,
Obsignatque suam sanguine Nympha fidem,
Morte fides crescit tentata, & funere Virtus,
Et venit ex ipso vulnere maior honos.
Inuenit hunc cecus Amor, quo concidat enseni,
Et Venus hic tumulum, quo moriatur habet.
Pyramus en oculos manantes flumine Lethes
Tollit, & hos moriens cogit ab ore sonos:
Ergone bis morior? dum tu, mea vita, fuisti,
Non potui certe mortuus ipse mori.
Thysbe amens animi tacuit, quod at illa nequiuisset
Ore suo, dixit pectoris ore sui.

*Qui lucem extinguit me quoque figat
Amor.*

Caecus Amor Solem, Pythonem figit Apollo,
Omnia Phœbe vides, nil videt ales Amor.
Qui mare, qui terras, qui conspicias atria Cœli,
Cui sunt tergemini peruia regna Iouis;
Cernere quod nescis, proprio de vulnere discis,
Et tua lux proprii flamma pudoris erit:
Cecus Amor Solem, sed forsitan noctis in umbra
Lucinagæ fixit cum latuere faces.
Ille faces, gerit ille faces; hic tela, sed ille
Fatas; domat virus ille, sed ille parit.
Herbatum, Cœlique potens, iam Phœbe fatere
Hoc mecum; vincit cuncta venena Venus.

GEOR. CAMER.

Exhaustus amans ludus Amoris.

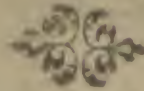
A H, valeat quisquis, qui dicit mollia tantum
Corda pharetratus peruia fecit Amor:
Indue loriceam Martis, galeamque Mineræ,
Dura vel Odysseis nata metalla iugis.
Nil facis, infans, ut nunquam obstabis Amori.
Vt magis quam ferrum ferreus esse velis.
At tu, laue puer, quid inania traiecis arma,
In quibus extincti corpus amantis erat?
Fallor. Et heu! viuos furor, heu! exhaurit amantes,
Et miseris amens excoquit ossa Venus.
Sic Amor ingenium primo prædatur, & inde
Ludicra cum vacuo corpore bella gerit.

*Nectare sanctus Amor mortales
irrigat ortus.*

Spargit Amor Paphio genialia pabula succo,
 Ut tua sit semper, Ladia, læ a seges;
Ut tuus Equum semper ferat hortus amicum,
 Proles & æterna sic oriantur avi.
Sic olim Hesperidum Tityonibus arua rigavit,
 Phæacum his Ithacus iura rigavit aquis.
Vnde meus simplex hortorum Ianitor inquit,
 Depluat à lachrymis o liquor iste meis.

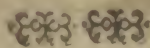

G

Nobilitas sub Amore iacet.

Procerbus equos, Tigres Leones flectit, at vnus
 Iure premit famuli terga Leonis Amor.
 Magnanimi admoto mansuescunt igne Leones;
 Omnis Acidalia sub face feruet amans:
 Audaces galli cantum timuere Leones;
 Nocturnus vigilem sic Amor horret auem:
 Vtque leoninis nullus fluit ossibus humor:
 Sic nobis demens exhibet ossa Venus:
 Arida sed flammæ scintillant ossa Leonum,
 Nil præter flammæ pectus amantis alit:
 Sed Leo dum dormit, nunquam sua lumina claudit,
 Non somnum, capiat somnia, quisquis amat.

GEOR. CAMER.

fol.

G 3

Idea sua.

I Ngenui vultus, & castæ mentis imago,
Candida vox roseo gratius ore venit :
Veloces oculi, sed maiestate pudica,
Pene videre nihil, ne videantur, amant :
Et niue candidior frons est, à fronte repulsa
Nix rubet in roseis tacta pudore genis.
Cur facies medijs emergit nubibus ? inquis.
Cælica quod Dominæ cætera forma meæ.

GEOR. CAMER.

103

Vel calcibus astra laceſſo.

Ergone deſpectus Superis, depulſus Olympo
In terras præceps ſic miſerande ruis?
Quid meruit tellus? liquidæ quid Iuppiter undæ?
Omnia nunc alio cur Phaetonte cremas?
An fallor? victor toties hominumq. Deumq.
Sepoſuit pharetram, pondus inane, ſuam.
Non opus eſt telis: in ſidera poplite verſo
Expugnat ſolis calcibus ille Deos.

Caprimulgus.

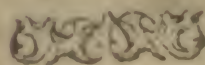
Hircorum stabulis volucris montana per vmbra,
Admissa, eni, audax vbera plena bibit,
Dira sed & miseris pariter prædatur ocellos,
Ipsaque cum dulci lumina lacte rapit:
Tabis & afflatu sterilescunt vbera capris,
Et fert æternam lactea vena sitim;
Hircosi iuuenis iam poto sanguine tandem
Lumina prædatur cum ratione Venus.

*Posthumi importunitas non ficta.
& fama Amor.*

Posthumus inuitum crebrò compellat, & egro
Raptat inhumana me mihi pene mora.
Qua tua de nostra (reperens) sententia Musa,
Qua cano Romulidum Martia busta ducum?
Accipe nunc ab his censuram, Posthume, coram
Ingenuum ingenuus me vetat esse pudor.
Vt magis horreant Bobonis carmine busta,
Vt pia fonestat funera tristis auis:
Barbarico Laues sic condis carmine Manes.
Ipsaq; sunt calamo busta sepulta tuo.

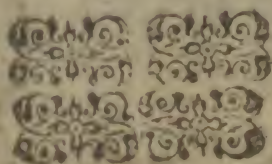
GEOR. CAMER.

III

Faecundum semen adulterij.

Cum thalami foedat genialia fœdera coniux,
Porphyrion immerito funere tristis obit.
Caste procul, fugias nostro procul ales ab orbe,
Ni miser exoptes nocte dieq. mori.

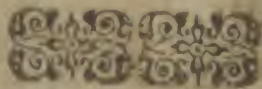

H

*Qui ducit vetulam, habitat cum
cadavere.*

Qui ducunt vetulas, ut nummis rubere possint,
Seminæque effuso credere cassa solo,
His torus, & tumulus ieda spondentur eadem.
Et peragunt vnae munia bina faces:
Et quamvis radiet milleno lumine, semper
Coniugis est vivæ funere nigra domus.

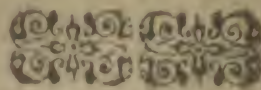

H 2

*Venus Phidia, præter vulgi, & antiquorum
sensum expressa.*

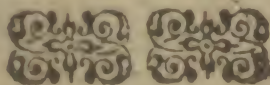
CUr testudineam calcas, Venus improba, conchavi ?
Me Phidiæ hic iussit sistere diua manus.
Cur ita ? Testudo proprij reses incola tectis
Sola domi semper otia segnis amat.
Sic viles animos, quos mollis inertia frangit
Otiq. illiciunt, sub pede calcat Amor.

Humano flagrant Delphines Amore.

Sic premis amplexu dorsi, tua gaudia, Delphin:
Temnis & æquoreas pulcher Ephebe minas.
En quanta è patrio piscem migrare profundo,
Quanta fides puerum fidere iussit aquis!
Sic audax elementa Venus confundit, & amens
Debita Naturæ vincula nescit Amor.
Heu mea quàm subito plorando exhausta cremabit
Pectora, qui gelidas Aliger vrit aquas?

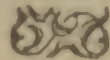

H 4

*Iactus Veneris in toro, & talo iuxta lædit,
quamuīs adblandiatur.*

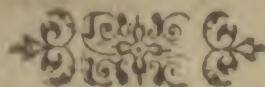
L Vdentes alios vt Senio ſæpe ſecundet,
At Venerem talus ſemper amantiſ amat:
Felices luſus ſi non deludimur illis,
Felices ſemper ſi ſine felle iocos:
Nam Venus, heu, vno non obſuit improba luſu,
Mille ſed incautiſ tendit atara plagas,
Venaturq. rudem per inania gaudia prædam,
Siue ſit in talo, ſiue ſit illa toro;
Namq. toro in peſtem capraq. lupaq. rapinam,
Hic in damnolaſam deſinit illa Canem.

Dialogus .
Amor . Viator .

Q Vis puer Alesarat ? Veneris. quæ semina ? flammæ.
Quæ leges ? Ambrosiæ luxus , Amoma, rosæ ,
Insidiæ, lites, rixæ, labor, otia , luctus ,
Gaudia, despectus, funera, bella, ioci .
Sed quis tanta Deus peragit miracula ? quisve
Iuppiter hanc celi rore beavit humum ?
Ipse ego compello lætium , segetiq; secundam
Esse Iouem, Europæ rus vel arare bouem.

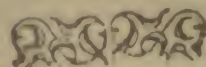
*Bona Fortuna Atticae statua à quodam
adamata In PONTICVM.*

Quod Pandionis vel adhuc mirentur Athenæ,
Et stupeant tanti rudera sparsa loci.
Quod duro cernis decifum marmore saxum,
Attica Fortuna fertur imago Deæ:
Deperit hanc iuuenis furuo lymphatus amore,
Molliaque in rigida basia rupe terit,
Et statuam cingunt mollissima vellera Serum,
Circuit & duras tegia multa comas,
Dumque animum rigidæ cupit inspirare figuræ,
Expirat vitam flebilis umbra suam;
Et moriens (inquit) non me mors lædit, at illud
Quod desit vitæ copia, Vita, tibi.
Improba quod duræ fors te damnauit Amicæ,
Exemplum propriæ, Pontice, mortis habes.

*Turpis
Fit Crocodilus Amor.*

N Iligena, heu, teneri quid lactea membra puelli
Et Veneris primo gaudia dente rapis?
Tu lachrymis Crocodile ferox prædaris cunctes,
Tu iuuenes lachrymis Cypri proteua tuis:
Quæ Crocodile rapis, raptat quoque terra libido.
Squit & in partes tuas Cytheræ suas.
Eloquar? at veniam mihi des E. yeina, putanda est.
Quæ Veneris raptat gaudia, Galla Venus.

GEOR. CAMER.

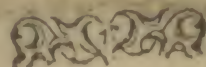
131

131

Simulachrum Paphię Veneris.

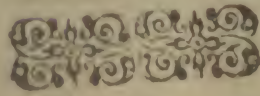
A Luna Paphos Veneri mirandam consecrat aram,
Ara quidem nullo sanguine tincta mader,
Pectora pura litant dulci perculsa furore,
Plurique valet quouis munere mentis amor:
Vis nulla vndarum sacras contingere flummas
Audeat, & æternas contemnerare faces:
Pyramidisque later ninea sub imagine numen;
Exhibet arcanam Pyramis alba Deam.
Causa later: causam sed vates prodo; figura
Placuisse nequijt commodiore Venus.

Sophonisba.

Accipio calicem : moriar sine coniuge coniux,
Quæ nuper gemino coniuge diues eram :
Strauit amor patriæ thalamique, animique pudorem,
Et meus est raptus ne capiat tur honos.
Ah, mea non felix decertat gloria secum,
Nescio quid virtus criminis instar habet.
Det vulgus vitam patriæ: sed Fama superstes
Post patriam Tyrias non decet ipsa nurus.

*Ex Phæniffa religione,
Adonis Veneri iunctus superius terræ
hemisphærium, Proserpinæ verò
inferius innuit.*

Sic te, Diue puer, multum Proserpina ploret,
Vi Venus aspectu gaudeat vsque tuo:
Sic quondam teneri felix infantia mundi
Risit, & auiam sic micuere dies;
Muna sic lætas maturant basia menses,
Effundit nutus lilia, verba rosas.
At Hecate medium, medium quoque Cypris Adonin
Vendicat, & puerum diuidit acer Amor.
Luxurie, & luctu sic alternata voluptas
Mole sua ad Stygia flumina vergit aquæ.

GEOR. CAMER.

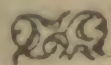
137

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

*An quæ vitæ meæ gaudia rapuit, eiusdem
dolores ignorat?*

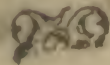
Quid mea, Dire puer, non noxia brachia plectis,
Cum sit luminibus debita pœna meis?
O vinam amplexus peccassent, improbe, nostris:
Illa sed heu omni castior arte fuit:
Deficiunt gemitus, defunt mihi sensa dolori,
Ingeniumque mali comprimit ipse stupor.
Nempe meam illius transfudi in pectora vitam,
Ut, saltem hæc, sensu sentiat illa meo.

De antiquæ Graciæ Ephoris.

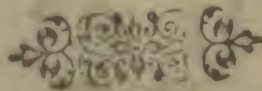
Impubes, Ephoris leges cessere Pelasga,
Et pueris morum praeponere Patres;
Sic Amor innocuus seros gliscbat in annos,
Aeternas virtus cui dedit ipsa faces:
Sic te Cliniade radiantem sidere formæ,
Saceratici castæ componere sinus:
Plectebatur amans, quicquid peccabat amatus,
Plectere, vel plecti manus amantis erat.
Felicis leges, per quas virtusque, Venusque,
Vel poterant vno concubuisse toro!
Constabat proprijs Naturæ gloria metis,
Fœmina nam nondum forma virilis erat.

πρίηπος λιμενίτης.

Quem fugis, ah demens? non sum de gente Deorum
 Quos Venus obliquo lumine tota videt:
 Bis mihi vineta Dea est, gemino nam foedere debet
 Natales sceptra, deliciasque meo:
 Si nescis, nobis vis est communis & illi,
 Qui Cultos horti dicitur esse tui?
 An pudeat hortorum Domino placuisse puellam?
 An Nympham æquoreo succubuisse Deo?

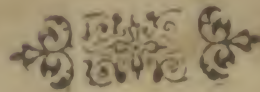
GEOR. CAMER.

142

Orphei ultores sunt spadanes.

D Vm rapit, & reddit Diuæ dulcedine vocis,
Mortibus ingenium, consiliumque feris.
Inanarium Inanitiæ iuuenem strauere puellæ.
Tanta puellaris offerat ira manus:
At sola imberbis gens tanti est funeris vltrix,
Aemulaque auctori turba canora suo.
Quicumque Orphæa pollent modulamine linguæ,
Vt doceant nuptibus, deposuere Viros.

Sum cæcus, ne cædar.

AN quæris castam? tibi fors obtundet egenam.
An pulchram? pulchris non solet esse fides.
An ditem? Nioben potius, vel Amazona ducas,
Harpyias potius, Tisiphonenque feras.
Non semire sat est, notas & ferre calenas,
Semitiū fas est dissimulare tuū:
Vnde fit, ut cæcos obducant fasciæ vultus,
Sæpius ut iugulum comprimant illa meum.

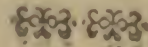

K 2

*Claudicat omnis amans, cæcus & omnis
Amor.*

Portitor infelix, oculis quid credis Amoris?
Sic breuiter cæcior esse potes.
Heu nescis, quanto tua pondere terga premantur,
Pendeat & quantus per tua colla Deus;
Mille animas crudelis Amor depreffit ad Orcum,
Ille leui immensum corpore pondus habet.
Hec mihi, sed volucres posuit puer improbus alas,
Tardus ut in nostro pectore fidat Amor.
Sed sic dira Venus miseros irridet amantes,
Pingit & in leuibus vulnera nostra iocis.
Ducit Amor cæcum, claudum fert cæcus Amorem,
Et vix vnus munus vterque facit.
Sic miser ad nutum vestigia flectit amata,
Viuat & alterius lumine quisquis æ-

L

φιλευτία.

N A R C I S S V S.

FATA cano, miserranda pijs, fugienda puellis,
Quæ legat. & fugiat quisquis amare velit:
Non mea Pegaseæ veniant in carmine lymphæ,
Flebile funerea dant mihi carmen aquæ;
Discite formosi; ne despiciatis amantes,
Vindicat errorem forma superba suum.
Lucus erat, lucum claudunt Cephisides vndæ,
Cephisi Aonio clauditar vnda solo,
Illic Narcissus patrium ludebat ad amnem,
Amne tamen patrio non moriturus erat,
Lusus erat puero teneras fugisse puellas,

L 2

Lusus

Lusus erat celeres usque fugare feras :
 Aestus erat, medium cursus geminauerat aestum,
 Et pueri duplex aestus in ore fuit,
 Candida Nectareros lachrimabant corpora rores,
 Ceu fletent Domini fata propinqua sui,
 Lenia certatim sinuarant flamina vestes,
 Saepe leuis sparsas sparserat aura comas,
 Ille sed audaces & captat, & increpat auras,
 Famineas dubitat si ferat aura manus.
 Naiades, Dryadesque, haec ruris, fluminis illae
 Quaeque colunt mistae flumen, & arua Deae,
 Occurrunt puero, cursuque, aestuque calenti,
 Cui libet hic potuit tertius esse calor.
 Formosam Dryone faciem, formosa Neile
 Pectus, & intactum Cerodomia femur :
 Quaeque placere putant, ostendunt singula Nymphae,
 In caeco frontem ponit amore pudor :
 Ora, femur, pectus, lachrimaeque & verba valebant
 Singula vel cunctos deiecerunt Deos :

Altera

Altera sylvarum promittit, & altera ruris
Gaudia, dotales altera spondet aquas.
Sed quid promittant? dos est in Virgine vultus,
Quæque latent vultu candidiora suo,
Barbarus at si quis cum Virgine præmia flagret,
Lethales Veneris sentiat ille faces.
Nil nutu, nil voce refert Narcissus, at amens
Carpit iter, celerant ira pudorque fugam,
Non amor, ast alas illi furor addidit, esse
Quæque solet Veneris causa, furoris erat;
Crudior ille feris, primo velocior Euro
Rusticus, & solus devia rura petit.
Quæ vobis miseræ fuerat mens ergo puellæ?
Pectora quam demens sollicitabat amor?
Læsus honos læso vindictam miscet amor,
Virginitas sospes non sine labe fuit,
Nunc pudor illæsus vobis est pene pudendus,
Illud enim fato debuit ille suo.
Credite formosæ manifesta in Virgine labes,

L 3

Quæ

Quæ caret effectu turpior esse solet.
Athera robore moriens se cortice textit,
Mortua sed fatis mollior usque suis:
Altera, quæ quercus regit & communiter vndas,
A gemino geminum Numine funus habet;
Congeneres Naias, luctu defluxit in vndas,
Et fluit in lympa quæ modo Nympha fuit,
Nil habet illa sui, præter vestigia fletus,
Nil præter lachrimas vda sepulchra suas,
Corpus ut in fletus sese soluebat, & vdas
Quondam formosas, hauserat vnda genas,
Iam Nympha, Lymphaque simul variantis imago,
Cum vita tales sparsit ab ore sonos.
Qui Nympha viuis viuae modo temperat ignes,
Senuat & moriens commorientis aquas.
Dixit, & in lymphas abiit, pars vna querela
Exiit, at à sardis altera fertur aquis,
Sæua nimis Nemesis, vel deficientis ab ore
Accepit vindex vltima verba Venus.

Inte-

Interea Eoas Sol bis tepēfecerat vndas ,
A Sole occidua bis tepuere plagæ ,
Et toties celeri successit Cynthia fratri ,
Et toties fratrem fugerat illa suum .
Cum puer Idalius Cæli iam lassus in aula ;
Nam superant Superos tædia nota Deos ,
Aduolat & terris , modo proximus aduolat astris
Sidereas inter aeriasque plagas ,
Et dubitat quid agat , dubias dum consulit alas ,
Hæc sola , sidereas respicit illa domos ;
Sic Puer inconstans constanti errore volabat ,
Proximus hinc terræ , proximus inde Polo .
Cum videt (heu cæci quis lumina nescit amoris ?)
Aoniumque nemus , Aoniumque nefas
Vidit , & arduos sese collegit in iras ,
Irarum faciles concipit ille faces ,
Consilio celeres celeri puer impedit iras ,
Composito fallax velat vtrumque dolo .
Exiit ecce Deum , pharetram seponit , & alas ,

L 4

Et

Et quæcunque potest fingere, fingit Amor:
Nil pueri præter faciem, sparsosque capillos,
Et præter mentem nil habet ille Dei.
Sic quondam Idalio genitrix Amathusia luco
Mirata est vultus, pulcher Iule, tuos:
Talis erat primo Cythereæ visus Adonis;
Aligero talem præbuit Ida Ioui.
Sic puer ille fuit similis pueroque, Deoque,
Dissimilis puero, dissimilisque Deo.
Ante tamen plena numeratai tela pharetræ,
Apta sed è cunctis vnica cuspis erat,
Quam Deus ex telis elegerat omnibus vnâ,
Sanius hæc telis omnibus vna fuit.
Hæc manibus nescit tangi, non lumine cerni,
Non viso fallit vulnere sæpe Deos.
Muciber hanc Veneri fertur finxisse, Deabus
Cum fuerat victrix è tribus vna Venus:
Palladis hæc de cætos, Dites Iunonis alumnos,
Et ferit hæc comites casta Diana tuos.

Non

Non auro, ferreæ riget, qui senserit illam.
Et simul ignotam sentiet ille necem,
Et mentem, non membra petit, tacitoque veneno
Vulnerat, at nullo vulnere vulnus hiat.
Si fas est vati Veneris penetrare cubile,
Si Veneris vati fasque nefasque patent;
Illo, si solæ fuerant in honore Camœnæ
Tempore, si, Veneris tum rude vulgus erat,
Eloquar. Ignipotens cum iam genus omne metalli,
Et lapidum sollers quæreretur omne genus,
Et quæ fecundis condita mea Scotia venis,
Et quæ de rubris India miuit aquis.
Cum Cæli, terræque plagas, cum decia Mundi
Naturæque vagas sollicitaret opes:
Duriciem humano latitantem pectore cernit,
Cernit & in nostro funera nostra sinu;
Oraque vix risum, tenuit vix gaudia pectus,
Et vix alterno constitit ille pede;
Tandem (ait) aut hominum discat gens omnis amare,
Duritiæ

Duritie aut discat cuncta perire sua;
Cuncta refert Veneri, Venus approbat omnia, plenæ
Auctori merces gaudia noctis erant.
Ex illo quisquis Veneri studuisse negavit,
In Musis inanes repperit ille suos.
Hæc est duricies, humani pectoris index,
Quæ vitam affectat, consequiturq; necem.
Hæc est Narcissi quæ pectora cuspis adegit,
Hæc armatus erat cuspide tutus Amor,
Dum petit Aonios, naturæ funera, lucos,
Et dira vltices rura perosa Deos.
Iamque puer pueri sequitur vestigia furtim,
Et pueri fallax induit ora puer.
Aut fuit, aut certe potuit Narcissus vterque
Esse, vel Idaliæ natus vterque Deæ.
Sic Amor in forma geminos confuderat vna,
Vt Cypris natum nesciat ipsa suum.
Quisquis es (inquit Amor ridens) ignosce vaganti,
Si quæro certæ signa videre viæ,

Et

Et simul Eoo tentauit basia more,
Et manibus teneras inserit ille manus.
Obstupuit primo, cui tantum basia matris,
Cuique manus tantum nota sororis erat;
At quicumque (refert) hospes mea læserit ora,
Hospitij leges læsit & ille mei,
Si nescis, ego sum Cephisi filius amnis,
Et puer, & puræ Virginitatis amans.
Plura quidem voluit, vetuit sed dicere plura,
Et propria incautum cuspide fixit Amor;
Narcisso vultum Narcissi ostendit, & inquit:
Hæc tua dona tuæ Virginitatis habe.
Vt puer adspexit, proprio flagrauit in ore,
Et formæ exarsit protinus igne suæ.
Ah, quanta humanos ludit dementia sensus,
In nobis nostri semina quanta mali.
Iam Narcissus amat, iam sese nescit amari,
Ardet, & in flammis vritur ipse suis,
Læditur, & lædit, cæci iam cæcus Amoris

Ora

Ora loquentis amat, membra tacentis amat.
Quicquid Amor facit, ille facit, quæcunque recusat
Cautus Amor, demens illa recusat amans,
Nunc se, nunc illum, sed in vno cernit vtrunque,
Respicit, vnus vultus vterque fuit.
Mens quoque cum vultu geminis fit mutua, quicquid
Narcissus voluit dicere, dixit Amor;
Approbat ipse suas alieno in pectore curas,
Alterius proprios laudat in ore sonos.
Iamque propinquabant fonti, fatalibus vndis,
Quas dedit è lachrimis Naias vda suis;
Cum vox aerias veluti delapsa per auras,
Seu modo visa loqui, siue locuta fuit.
Narcissum, Narcissum iterum vocat, vltima vocis
Murmura distinctos non habuere sonos.
Tales fama refert exutos corpore manes,
Et nudas animas ad caua busta loqui:
Seu timor hoc fingat, seu reuerentia fati,
Quæ quicquid nescit credit id esse Deos:

Seu Y.

Seu pia fiderea tuteantur busta Phalanges,
 Ut bene mortales non moritura colant.
 At iam victor Amor morituro irridet amanti,
 Ulterius vindex non tulit ira moras.
 Et tu qui cunctos despectas, adspice, dixit,
 Adspice, nam fati vox erat illa tui.
 Et simul emicuit puerilis vultus in vnda,
 Vnda memor pulchras lambere visa genas,
 Heu nimium notes nostro cum crimine vultus,
 Quam potuit leni murmure, dixit, amo.
 Et iam Narcissus sese miratur in vnda,
 Feralem misero prabet & vnda facem.
 Interea geminas Deus ales concrepat alas,
 Sunt rata, quis nescit? quæ velit esse Deus;
 Et reducem pharetram, crepitantia spicula quassat,
 Vltus ut vltices increpet usque minas.
 Iamque puer solo se solum spectat in amne,
 Et sibi iam tantum restat imago sui.
 O iura; O nemora; O nostræ iam conscia mortis
 Quæ

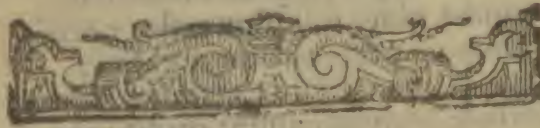
Quæ fueras vitæ conscia sylua meæ ;
 Terque, quaterque iterat moriens Narcissus, & o tu
 Vnda parens vitæ, funeris vnda parens.
 Læsit an infelix superas infantia mentes ?
 Læserunt Venerem quæ dedit ora Venus ?
 Ergone Cælestes animæ sua iura refigunt,
 Criminis authores, supplicijque reæ.
 Talia dum luget, lachrimæ soluuntur in vndas,
 Defluat in tumultum viuis ut ipse suum.
 Iam decor ille genas puerilis linquit, & illæ
 In vultu pallent, quæ rubuere rosæ :
 Et pueri variant vultus, pallorque, decorque
 Hic viui effigies, hic morientis erat :
 Temporeque inuito, fatis celerata senectus
 Vel potuit visæ displicuisse sibi.
 Candorem pallor, fœdauerat ira pudorem,
 Et facies formæ nil habet ipsa suæ ;
 Et si non cæcus, dum cerneret, ille fuisset,
 Odisset vultus qui placuere suos.

Parcite

Parcite Graiugenæ, Latia mihi parcite Musæ,
Si terat obliquas nostra Camœna vias.
Delia suspirans morientem ut vidit alumnum,
Ergone silvarum gloria, dixit, abit?
Non equidem, dilecte Puer, morieris inultus,
Ut moriari, tuus non morietur honos:
Sic discat superesse sibi, quicumque Dianæ
Seruit, & à sola virginitate calet;
Dixit, & afflauit sacro spiramine frontem,
In florem & flauas iussit abire comas;
Forsthan hæ summo fluitantes amne natabant,
Viuerè post dominum quæ potuerè suum.
Flori pallor inest, humani cordis imago;
Nec sua transpirat teginina floris odor.
Non candet niuea foliorum veste, nec ille
De domino traxit nomina nota suo:
Ah nimis ex vero, titulo Ceranthos Achæo,
Floris, & humani nomina cordis habet.
Huius ab attactu Corydonem fugit Alexis,

Fugit

Fugit & amplexus Lydia saepe meos;
Flos ille a teceui surgit radice, sed altis,
Quis credat? furtim crescit in astra comis,
Inque homines pubemque Deos emittit, at illa
Non eget agricola, semine lata suo;
Semper hebet, semperque viret, palletque vicissim,
Crescit & in damnum flebilis herba suum.
Quid iuuat, o casta, Veneris nescire calores?
Quos nescit vindex vrere, mergit Amor.

LYCORIS.

Quam legis, & precor ut relegas, formosa Lycori.
 Venit ab HADRIACO littera missa finis:
 Crede mihi castas absentia nutrit amores,
 Quoque magis tegitur fortius, vit amor;
 Ille civilis si miscet praelia Manots,
 Tristia si secum GALLIA bella gerit;
 Hic quoque bella gero confusus speque, metuque,
 Et quæ me sanat vulnerat ipsa Venus.
 Pax mihi nulla fuit postquam non sponte reliqui
 Cum patria vultus, pulchra Lycori, tuos.
 Sæpe ego mendaci cum fama credulus erro,
 Et de te dubiam cogor habere fidem:

M

Arma

Arma mihi quoties rumor perducit ad aures,
Seu mora in charis. siue mouenda locis,
Protinus horresco, dubius color indicat ignes,
Et facies timidi signa pudoris habet.
Non ego peccaui, crudeles parcite dextræ,
Parcite vos vita bella cruenta meæ.
Rursus in arma vocor pu chrisque horrendus in armi s
Ante tuos oculos occubuisse velim:
Si pro te starem non hostes mille timerem,
Sæua nec hostili fulmina missa IOVE:
Et modo Dædaleis tentamus sidera pennis,
Et cupio currus COLCHA Virago tuos.
Nauigat omnis amans, VENVS & sua carbasa tendit,
Illa sed heu ferrur naufraga sæpe ratis.
Non procul EVGANEIS lucus viret vndiq; campis
Quæ iuxta querulæ murmurat amnis aquæ,
Quæ si sæpe lauat posita DIANA pharetra
Dum medius tepido torret in axe dies.
Illic fama refert insomnia vera videri.

Et

Et nemus hoc priscos incoluisse Deos,
Huc me grata quies, & lenta adduxerat umbra,
Lassaque furtius merferat ora sopor.
Pallida cum nobis, mea lux, tua venit imago,
(Omne precor somnis omen abesto meis)
Venit, & in dubias diuisit verba querelas,
Et medios rupit conscia lingua sonos,
Ter feror in vultus, & te ter nomine clamo,
Ter tibi non constans obstruit ora pudor:
Nescio quid tandem confuso murmure tecum
Dixisti, memini te placuisse mihi:
Et simul ambigua cum voce effugit imago,
Quam vereor veræ ne sit imago fugæ.
Excitor interea, & circum me brachia iacto,
Teque petit frustra semisopita manus.
Omnia sed falsa mentitur imagine somnus,
Et nihil arcana somnia mentis habent.
Cum neque SOL flammâs, nec habebunt sidera lucem,
Cum sicca HADRIACAS INDIA potet aquas:
M 2 Tum

Tum suspecta fides fuerit, dicamque, Lycori,
Te mihi foemineam forte dedisse manum.
Siue ego iam vigilem, seu somno membra resoluam,
Tu mihi luce dies, tu mihi nocte sopor.
Hic LATIAS inter gentes, celebresque ruinas,
Conqueror ingratos ire redire dies,
Tu mea iam pridem rapuisti gaudia tecum,
Et medio frueris nobiliore mei.
Sape quidem curas sperando eludere tento,
Veraque cum desint, gaudia falsa iuuant.
Cum subeunt rixae & vigiles sine crimine noctes,
Et fista in medijs saepe querela iocis,
Confusus subito lachrymis, veraque querela
Immemor exacti temporis esse velim,
In quosunque vocet me fors non aequa labores,
Nulla carent Dominæ nomine facta meæ,
Si me crudelis vis urgeat aspera fati,
Omnia (clam dico) si fauet illa, feram.
Et solitas quoties soluant conuiuia curas,

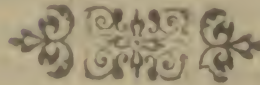
Et

Et fruimur lati liberiore Deo :
Ecce tuum magno miscetur nomen IACCHO,
Et tibi non notæ publica vota fauent,
Sæpe mihi auersam vicinus dicit in aurem :
Publica non dubij signa furoris habes.
Nil ego dicenti, sed mecum pallidus inquam,
Sit furor hic lentus, sit mihi fidus amor.
Si quis ab ARCTOIS huc tendat nuncius oris,
Hunc puto vel vitam, vel mihi ferre necem,
Luctatusque diu, vix moesta silentia rumpo,
Ambiguo voces impediante metu.
Si valet: & subito se vox non missa retractat,
Vix tandem pauide, si valet illa, rogo.
Si quis ad ARCTOAS hinc tendat nuncius oras,
Visurus patriæ moenia chara tuæ,
Tum tibi mille preces, & tot suspiria mitto.
Signaque, quæ solus fingere nouit amor,
Et pane inuideo, sine me quia nuncius ibit,
Audiat & sine me debita verba mihi:

M 3

Ille

Ille tamen properat tantum studiosus eundi,
Et mea vix duro pectore verba capit.
Tempora dinumero reditus, Lunasque fatigo,
Et queror ingratas SOLIBVS esse moras.
Sed tua me facies, & te spes vna videndi
In medijs hilarem fletibus esse iubent,
Quod subito eueniat: quamuis mors ipsa sequatur
Te vita, mors est grata futura mihi.

OLI-

OLIVERIO CAVÆO.

Ex Italia in Patriam redeunti.

E Rgo per Arctoas ibis, Cauæ, pruinas,
 Et patrium Oceanum, Francigenumque minas.
 Nec te bella vetant, vicinaque sidera Brumæ,
 Fluminaque effusis non adeunda vadis?
 Aspicias tumidis commistas nubibus Alpes,
 Et circumfuso saxa propinqua Ioui;
 Illic semiferos fama est habitare Gigantes,
 Ignorasque feras, & Diomedis equos:
 Obuia barbaries, passim cedesque, dolique,
 M † Parsque

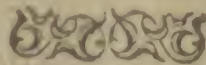
Parque via certo nulla timore caret.
Et tamen ire patas? nec te remorantur amores,
Sanctaque iurato foedere pacta fides?
Italidum lucos, & dulcia rura relinquis,
Linquis & Hadriacas numina magna Nurus,
Quò tibi formosa cessere Neanthidos ignes?
Vinis, & es vitæ non memor ipse tuæ?
Quid faciet, felix quondam, tua vita Neanthis?
Delia quid vitæ flamma secunda tuæ?
Quæ sine te lucem iam dedignantur amare,
Seque negant alio fidere velle frui.
Vt reditum properes, faneant modò ventus, & vnda,
Grande nimis scelus est displicuisse semel.
Qualia si nescis temerarius arua relinquis,
Et non mortalis numina quanta loci?
Adspice Romanæ nutantia pondera famæ,
Et tot in Aufonio fixa trophæa solo,
Vicinosque Deos Latij, cineresq. Latinos,
Hic nullus prisco campus honore vacat.

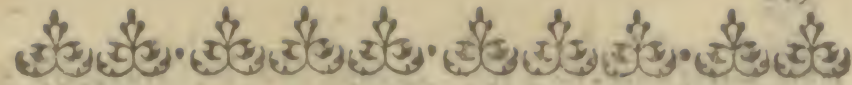
Sed

Sed nec fidus amor, nec te formosa Neanthis,
Nec retinent oculos tot monumenta tuos.
Cetera quod nequeunt, temeraria vota retardent
Hic Phaetontiacæ conscia rura necis,
Hic Pater Eridanus, quid sit temeraria virtus
Perdocet, & famæ non bene sanus amor.
Sed si cæcus amor, nimiumque industrius ardor
Consilijs obstant (culte Canæ) tuis?
Omnia retracto, sortesque, aurasque secundas,
Et precor attentos in tua vota Deos.
I felix, quocumque vocant te Fata, Laresque
Cognati, & patriæ dulcia tecta tua.
Quamvis bella feros exercent tristia Gallos,
Sæuaque ciuilis cogit in arma furor,
Sternet iter Pax alma tibi, lætæque Sorores,
Et pro te sollers induet arma Venus.
Et tua degeneres fugient ante ora Timores,
Læti Diomedis equi, lætiferaque fera:
Sæua tibi mitescit hyems, & vere sereno

Muta

Mutabunt propriis tempora blanda vices :
Si qua tibi occurrent superantia flumina ripas,
Atque si tumida depopulentur aquæ ;
Naiðes agnoscent subito vocemque, manumque .
Naiðes, ingenio turba probata tuo .
Iam chari amplexus, & dulcia basia Nymphæ,
Te nimis expectant (culte Cauæ) tuæ .
Obuia festinat fufis per colla capillis,
Viuat vix vultu chara Neçra tuo .
Iam valeat quisquis, qui te remoretur euntem,
Insidiæ valeant, & peregrinus amor .
Patria constantes tibi iam præbebit amores ,
Mille ibi delicias, gaudia mille feres,
Et quæcumq; alibi promisit Fama, vel Error ,
Inuenies illic commeruisse fidem .

GEORGIVS

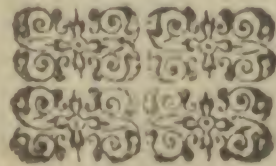
CAMERARIVS

LECTORI.

P Erfunctoriè satis Libentinè
operatus; Libitinæ nimis, ah,
nimis seriò illachrumo, & extem-
plo

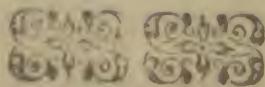
plō Lasciuie, & Luctus viciniam,
vix acie discernendam, mortalibus
obycio. Maieſtati, Grati-
tudi-
& Pietati quatuor erigo monumen-
ta, & imaginum fragilitatem eter-
na religione amplexu, alijs quod vi-
deant, mihi quod lugeam exhibeo.
Si quis priuati doloris pompam in-
dignabundus intueatur, ſciat non
ani-

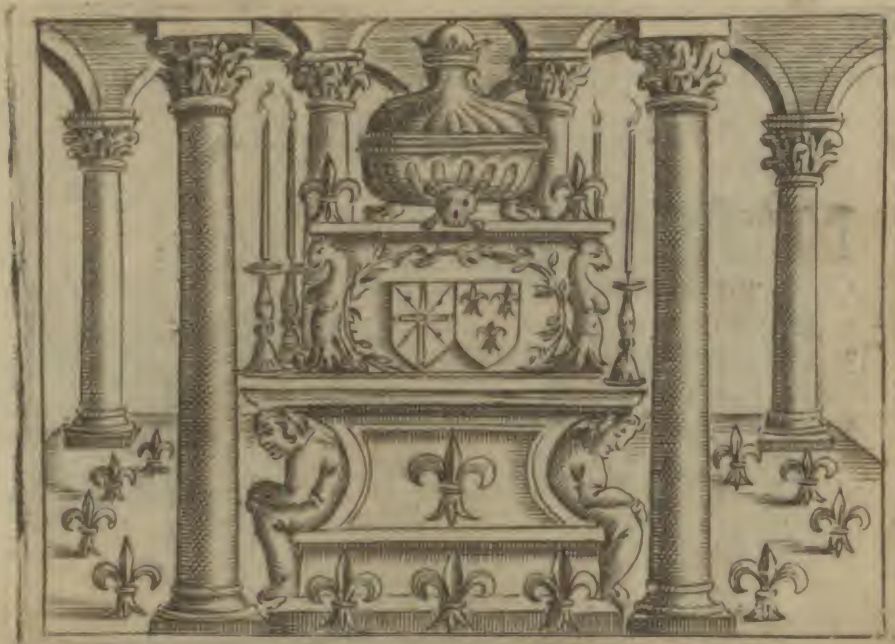
187
*animum, sed Fortunam meam vel
illius Inuidiae imparem.*

Inopina Francorum Regum mors.

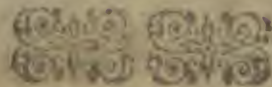
Liligeros raptat mors immatura Tonantes,
Præcipitantque suum funera cœca diem:
Sola inconstantis rabies temeraria fati
Est patris in tantos fringere tela Deos;
Nam sibi constaret si Moïs, dum percutit illos,
Iniicere extremas non foret ausa manus.

*Paulo Leonio Patritio Patavino,
Ferraria Episcopo, &c.*

Natales Superis, ipsi cunabula coelo
Aequarunt nomen, maxime Pauli, tuum :
Contigit tecum Latij sacundia iuris ,
Magnorum columen , consiliumque ducum :
Non semel aeternas maestas purpura Romae
Erubuit tantum pectoris esse capax .
Picta tuos manes picta sub imagine Virtus
Efficit : nam tumulo conditur Ipsa tuo .

N

*Excellentissimo Viro, & Equiti
Thomæ Dempstero, eruditionis miraculo; con-
civi, Cognato meo, & amicorum
Principi.*

Roma pedes, sacros Dempsteri Scotia vultus
Irrorat lachrymis vtraque Diua suis;
Stant circum Aonia, iam plebs ignara, Sorores,
Illius vt soluant nomine iusta sibi.
Ah chari manes, ah Diuæ corporis vmbra,
Ah sine me inuisam deseruistis humum!
Naturam ingenio, superavit pectore fatum,
Et nil Dempsteri quod moreretur, erat;
At ne Romana superet pars vlla senectæ,
Quod tantum potuit, desinit illa loqui.

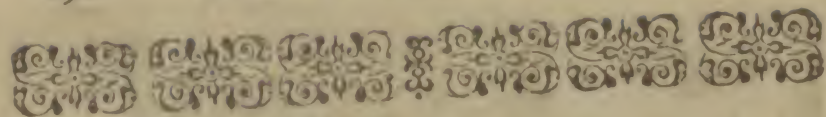

*Clarissimo Viro
Patricio Camerario Patri meo
mœrens parentabam.*

ERone tam paruo potuerunt marmore condi
Chare patens, cineres, heu mei busta, tui?
Cum non omne solum, vix potius terminet ather
Ingenij Enes, consilijque fidem.
Et tibi Pœnsaci quondam Mauortia Repti
Sæcula Læliæ tam contribuere domum.
Et parvam Pallasi prudenti fœvit adustum,
Stat Charitum fœtore proxima turba tuo.
Tunc loquor, modicis nec læta Modestia iustus,
Si id est, vixit, inquit, esse pudor.
At Paris, & non confundat fama Apulchrum;
Hic cineres, mentem condidit ille suam.

N 3

MANIBVS OCTAVII BOTVRINI
Veronensis.

P Arcite Cœlicolæ, si vos lassamus inique,
Et nimis in quibus rulas pandimus ora preces.
P Arcite Cœlicolæ, si vos quoque funera tangant,
Discetis Superi vos quoque velle queri.
Has iunxit Natura vices lachrymasque, nec omneque,
Et comes insequitur tristia fata dolor;
Sive hominum propter communia fata, preceptos
Nosmet

Nosmet in alterius funere flere iuuet :
Seu quia non aliter tentetur fœdus amoris ,
Cum nequeat solui funere Diuus amor.
Flesse sed antiquos fama est, in funere Diuos ,
Et non mortales dissecuisse comas .
Memnonides testes volucres, luceſque renatæ ,
Et Dea, Nectareas quæ lachrumatur aquas :
Quæque Papho latuit funesta nocte ſepulta ,
Fleuit in exequijs, pulcher Adoni, tuis ,
Et ſi non Cœli communia iura vetaffent,
Non Thetis in proprias flens abiſſet aquas ?
Cum Paris Aeaci den telo petiſſe profano
Fertur, & imbelles conſcleraſſe manus ?
Forſitan, at veteres deluſit fabula Vates ,
Nec lachrumæ ullius numinis ora rigant .
At vos, o Superi, pridem didiciſtis amare ,
Flere poteſt omnis, quiſquis amare poteſt :
Si vos non tangunt Virtutis nomina, Diui,
Veſtra precor dominus pectora tangat Amor .

Non humiles lachrymas, humanave carminis, poscā,
 Iuppiter hæc lachrymas exigit vna tuas:
 Nescio quid faciat Pietas, fallaxque Iuuentus,
 Et nullo fama paria labore dies.
 Omnia sub leges veniunt Acherontis auari,
 Nullus exaudir flabilis vna preces.
 Si pietas, vel cana fides, doctave Catagena,
 Humanas possent impedisse vias,
 Securus fatis, longæva in luce micares
 Inter inocciduos, ò Boturine, Deos.
 Quid iuvat Aonios toties hausisse liquores?
 Quidve iuvant teneræ dulcia verba lyra?
 Nos quibus æternos nobis propinquamus annos,
 Credimus & longas nominis esse moras:
 Scilicet occlusi longinquæ noctis in umbra,
 Qua fuit ignavis immemor vnda vadis,
 Quò neque Phœbeæ peneirant incendia flammæ,
 Nec volat in rapidis mobilis Eurus equis:
 Hæcne volent famæ præconia? scilicet illic

Nomen

Nomen ubi nullum est, nominis extet honos?
Credite, per Manes, mediaque ad viscera terræ,
Si qua venit, certe gloria surda venit,
Ergone matura roseo sub flore iuuentæ,
Fecerat exquis, improba Parca tuas?
Nec poteras, Bourine, mori puerilibus annis?
Blanditias potuit mors rapuisse tuas?
Nondum charus amor cum te sociasset amicis,
Ne totidem vnus funera morte farent?
Sed felix vtrumque fides, felicia busta,
Quæ faciunt comites nos simul ire tibi.
Viuentes alijs, lætisque in rebus amici,
Fictaque complacet, nomen inane, fides?
Longe aliam Verona fidem, diuersaque iura
Semper, & ingenui nomen amoris amat;
Cætera cum pereant, hæc sanctos colligit ignes,
Crescit & ex ipso funere maior amor:
Non aliter Phœbi formosa renascitur ales,
Et trahit ex ipso sæcula longa rogo.

Certe

Certe aliqua hic lachrymas, & mœsti murmur amoris
 Lesbiam, turbatas dissimulata comas,
 In cineres tecum, nigramque in funeris vmbra
 Mittis, & o tecum si moriamur! ait:
 O viuinam tecum Libyæ feruentis in oris
 Vixissem, calidæ concolor ipsa plagæ!
 Aut tecum Scythiæ calcassem resqua niualis,
 Aeternæ teneros frigore victa pedes!
 Si requeam festina mori, iam viuere sistam,
 Vt mea sit mortis vita querela tuæ:
 Flebilis hæc postquam dixisset Lesbiam, furtim,
 Nec bene surreptæ conscia mentis, abit,
 Formososque oculos furua sub nocte recondit,
 Et iacit in superos tristia verba Deos:
 Omnia sed miseri tentamus, Lesbiam, frustra,
 Neue placet sanctis manibus iste dolor.
 Occupat Elysios felix Octavius hortos,
 Quo procul infelix exulat Orbe labor,
 Nunc & amicitias, veteresque agnoscit amores,

Et

GEOR. CAMER.

201

Et numerat Patriæ nomina prisca suæ,
Et Proceres Verona tuos, animasque superbas,
Quæ modo cum cano tempore bella gerunt:
Iamque pias flammæ, & castos concipit ignes,
A quibus ingenuè discat amare Venus,
Iamque suæ tandem fortunæ sorte peracta,
Incipiunt alij: desinit ille mori.

F I N I S.

LECTOR

*Grauiorem Typographia supinitatem ita corrige;
Leuiorem tuo iudicio submitto.*

Page.	Verf.	Falletis	lege	Falleris
38	5	Este,		Este.
60	4	Obsequiasq;		Exsequiasque
66	4	Bafia		Bafia
74	6	Venil-m		Vanalem
116	1	Conchau		Concham.
158	7	pagnet		pagnat

VENETIIS, MDCXXVII.

Ex Typographia Sarcinea.

Superiorum Permissu.

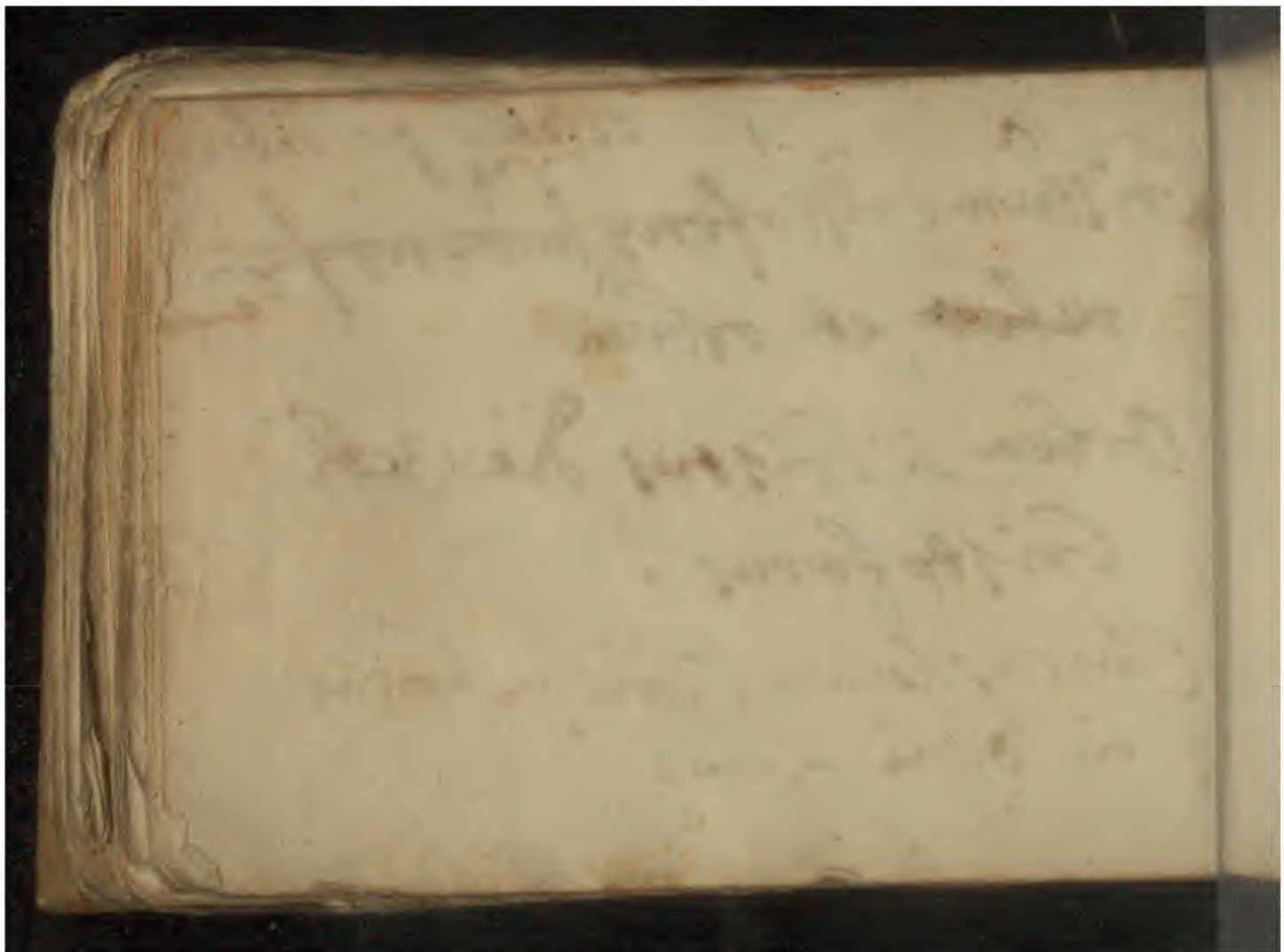

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

³ ¹ Christus porrobat
Christum viscosum numeris fe-
rebat, et orbem.

Artem h. Griseus, die uoh
Cristoforus.

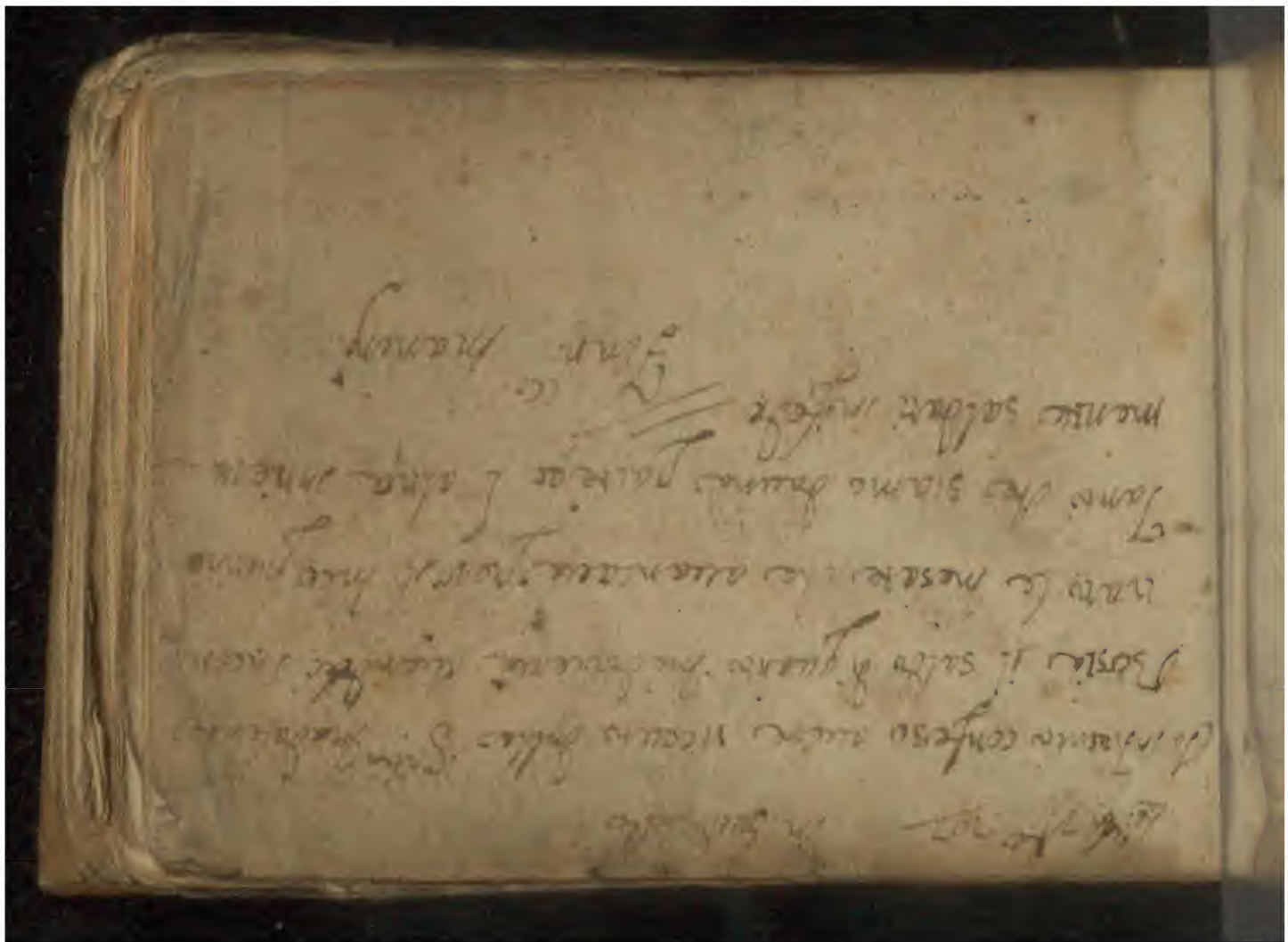
Christophorus Christus portat
in ore simul

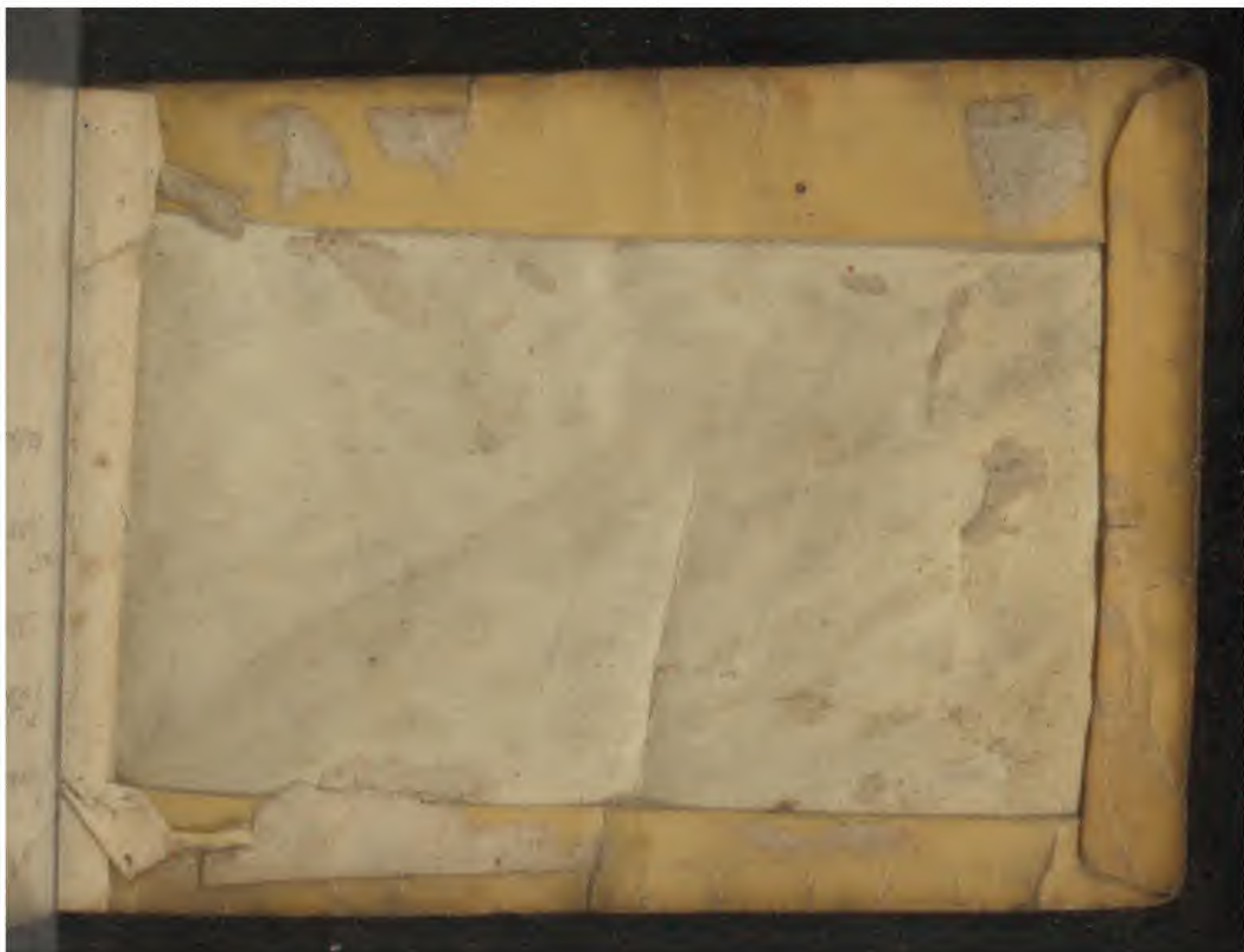
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1220/A